

Lluís Estopiñan exposa el seu treball sobre la memòria i la identitat, un diàleg entre la pintura i la fotografia

L'artista exposa a la Sala 4 del Centre Cultural i a l'Espai La Galeria de Terrassa

Lluís Estopiñan al Centre Cultural Terrassa. | Cedida

La sala 4 del Centre Cultural Terrassa acull l'exposició La llum que et va tocar, una mostra de l'artista Lluís Estopiñan que usa la pintura, la tècnica del collage, veladures, grafismes i "accidents" que fan aflorar a les fotografies allò que es resisteix a ser mostrat: el pas del temps. L'exposició es complementa amb la mostra del mateix artista La cara oculta de la memòria a l'Espai La Galeria del Centre Cultural Terrassa.

El seu treball en els darrers cinc anys ha esdevingut una elaborada reflexió sobre la memòria, la identitat i les capes d'allunyament que sedimenten en l'obra a través de l'ús cada vegada més subtil de la pintura, el seu mitjà d'expressió primordial, posant-la sovint en diàleg amb la imatge fotogràfica.

El seu procés de creació a partir de sèries li permet explorar diverses formes d'acostament al quadre com a espai portador d'enigmes sobre la percepció, el record o la intimitat, sovint servint-se de fotografies d'antics àlbums familiars adquirits als Encants que transporten el sentiment de la pèrdua i, al mateix temps, la intensitat dels instants viscuts. A través del collage,

el muntatge, les veladures i els grafismes, fins i tot dels accidents que algunes de les imatges que fa servir porten adherits, des de taques d'òxid a talls, desenfocaments i restes d'escriptura, l'artista esdevé un arqueòleg a la caça dels vestigis de l'existència, per ínfims que siguin, com si a través d'ells es preservés la integritat d'una vida, tot el que tindrem dret a posseir.

La lectura que en proposa la periodista cultural Eva Vázquez en el catàleg de l'exposició, apunta cap a la delicadesa d'una manera de procedir que implica també un compromís ètic amb les imatges i el ròssec de memòria que invoquen, en el convenciment que aquesta és una de les principals comeses de l'art: fer present l'absent.

Exposició complementària "La cara oculta de la memòria"

A la sala Espai La Galeria s'exposa una obra complementària d'Estopiñan amb dues sèries: ReVers i Traces of Memory. Presentat per la galeria Espai G d'Art. La sèrie ReVers parteix de la idea d'ocultació definitiva de la imatge de fotografies antigues i de l'enigma i pèrdua de memòria visual que això representa. Enganxant-les per la cara de la imatge, ens mostren només el revers amb les eventuais restes de paper arrencat d'un àlbum, taques, marques, anotacions... (una altra mena de memòria de l'acció humana i el pas del temps).

En una ecologia "post-fotogràfica" de les imatges, no produint noves fotografies sinó recontextualitzant-ne d'existents, l'artista les dota de nou significat, hi revela en emulsió líquida una imatge pel darrere, procedent de plaques o negatius antics, de persones anònimes. Com si girant la fotografia poguéssim veure les persones de cara (un gest que serà impossible). O en actitud meditativa, suggerint la inaccessibilitat i inabastabilitat dels records. Capbussant-me en aquest entorn privat i evocador.

A la sèrie *Traces of Memory* parteix de la fascinació pels reversos de les fotos antigues amb les marques del revelat, taques de cola i del pas del temps, notes, dedicatòries, dates... i rastres de paper de l'àlbum on havien estat enganxades... Són com petites tècniques mixtes sobre paper, petites obres plàstiques casuals.

Amaguen, a més, el misteri de la imatge que hi deu haver a l'altra banda. Són un enigma si en veiem la imatge (amb la seva muda part de llum impresa emmarcada per un enquadrament i limitada al lapse temporal) però molt més si només en veiem el revers, i estimulen la imaginació i fer especulacions quan hom les mira. Però sobretot li sedueix la seva força estàtica i magnetisme pels moments que va captar, i pel temps que ha acumulat la imatge des que es va fer, i la fotografia des que es va revelar.

Les amplia i imprimeix amb tints pigmentades i hi intervé amb pintura o textos que es mimetitzen amb taques o textos habituals en aquest context. *Hidden Memory*, *Painted Memory* o *Disclosed Memory*, només exposades fins ara al Museu de Granollers excepte aquesta darrera. Pel que fa a *Disclosed Memory*, ha estat exposada de manera més o menys extensa a la Royal Photographic Society del Regne Unit (Londres, Edimburg, Dublín, Brighton), la Shima City Gallery i la Marya Osaka Gallery del Japó, la Galeria Lucía Dueñas d'Oviedo, la Fundació Vila Casas (Torroella de Montgrí), el Museu Abelló de Mollet, el Museu de Granollers, els festivals Revela't de Vilassar de Dalt, Noviembre Fotos de Buenos Aires, Photopatagonia de Río Gallegos (Argentina) o les galeries Espai G de Terrassa, i Barcelona Visions, Valid Foto o Esther Montoriol, de Barcelona.

Qui és Lluís Estopiñan?

Lluís Estopiñan (Mollet del Vallès, 1958) Graduat en Procediments Pictòrics per l'Escola Massana de Barcelona l'any 1988. Des de principis dels anys vuitanta, no ha deixat de treballar en pintura, instal·lacions artístiques i fotografia en les seves diverses formes analògiques i digitals, que ha exposat en galeries i centres d'art no només de Catalunya o Espanya, sinó també de Japó, França, Anglaterra, Itàlia, Japó, Alemanya, Portugal, Argentina i Mèxic.

Li interessa el procés com a part del discurs en cada projecte; es proposa que hi tingui un sentit i que en resulti alguna cosa palpable, no virtual, i que combini reflexió i emoció. Les qüestions que han motivat el seu treball fan referència a la vida com a espai temporal de possibilitats (en sèries com ara Interval Temporal, Cronos vs. Cromos, Periple perible, Intemporal o Lapsus) o la percepció de la realitat (Doxa, Red Doxa). També tot el que gira al voltant de la memòria com a element central de la nostra identitat en sèries com les que conformen ?La llum que et va tocar? : Lost Memory, Missing Memory,